

Ježto žalovaný na zaplacených daních vykázal celou částku 10.057 Kč 50 h, bylo by bývalo jeho povinností, aby získanou daňovou slevu podle pravidel účetnictví správně vykázal také jako příjem, což však neučinil. Složený účet vnuceného správce byl exekucním soudem podle §§ 116, 117 ex. ř. schválen, při čemž podle § 166, odst. 2, ex. ř. o předvolaných osobách, které se ani k roku nedostavily ani před ním připomínek nepodaly, — k nimž v souzeném případě náleží též žalobce a spoluvlastníci, kteří mu své nároky postoupili, — se pokládá, že podaný účet uznávají za správný. Tato zákonná domněnka však nevylučuje možnost, aby — nehledíc na formání pravoplatnost rozhodnutí soudu, který schválil složený účet — byla zjednána potřebná náprava, vyskytnou-li se v účtě včas neshledané chyby v počítání (§ 78 ex. ř., §§ 419, 430 c. ř. s.), anebo nebyly-li všechny v úvahu přicházející položky buď na straně výdajů anebo na straně příjmů zúčtovány, neboť opačný výklad vedl by k tomu, že by jednotlivý účastník řízení nebo vnucený správce mohl být zkrácen anebo obohacen. Je-li exekucní řízení již skončeno a nelze-li tedy k vypuštěným položkám dřívějšího účtu přihlídnouti při složení dalšího účtu za pozdější období, nelze pořad práva k uplatňování takových nároků vyloučiti, a to ani proti bývalému vnucenému správci, jestliže o tomto nároku exekucní soud vůbec nerozhodl (§ 114 ex. ř.), a když se žaloba — jako v projednávaném případě — opírá o právní důvod bezdůvodného obohacení a náhrady škody.

Čís. 16999.

Souloží ve smyslu § 163 obč. zák. je takový úkon pohlavního života, který může vésti k oplodnění ženy; může jí býti i jakékoliv spojení pohlavních orgánů muže a ženy vůbec, ba i pouhý jejich dotyk.

(Rozh. ze dne 23. června 1938, Rv II 476/38.)

Žalobě, kterou se žalobce domáhal zajištění nemanželského otcovství žalovaného a placení výživného, soud první stolice vyhověl, kdežto odvolací soud ji zamítl.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby dále o věci jednal a znovu rozhodl a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Odvolací soud sice uvádí ve svém rozsudku, že »zjistil, že žalovaný s nemanželskou matkou v kritické době tělesně nesouložil«, z jeho vývodů však vyplývá, že si správně neuvědomil pojem soulože ve smyslu zákona.

Odvolací soud nevylučuje, že mezi oběma k úkonům pohlavního života došlo, ale nezjišťuje, v čem úkony ty záležely a co se mezi žalovaným a nemanželskou matkou vůbec odehrálo, spokojuje se tím, že

vyklučuje, že by mezi nimi došlo k spojení pohlavních údů normální souloží, t. j. vniknutím pyje do pochvy, čímž dává zřejmě najevo, že by dle jeho názoru jen takový pohlavní styk mohl založiti zákonnou domněnku § 163 obč. zák.

Tento názor dovolací soud neschvaluje a dovolání jej právem napadá s hlediska § 503 č. 4 c. ř. s. Pojem »soulože« ve smyslu § 163 obč. zák. není sice v zákoně určen, podle smyslu a účelu však, který má řečený zákonný předpis na mysli, jest nepochybně rozuměti souloží takový úkon pohlavního života, který může vésti k oplodnění ženy. Proto nelze souloží rozuměti jen normální soulož, vykonanou vniknutím údu mužova do pohlavního orgánu ženy, nýbrž jakékoliv spojení obou orgánů vůbec, ba i pouhý jejich dotyk (srov. rozh. Gl. U. č. 4872, 15550), když lékařská věda sama hledíc na pohlavní vzrušení muže a ženy nevylučuje možnost oplodnění ženy vniknutím mužova semene do jejího pohlavního ústroje ani při úkonech posléze uvedených.

Otázkou však, zda i v souzené věci došlo k pohlavním úkonům takového rázu, které by uvedenou možnost nevylučovaly, se odvolací soud vzhledem na nesprávné pojetí pojmu soulože vůbec nezabýval. Po té stránce ovšem nezáleží na tom, zda došlo k tvrzené souloži koncem srpna neb až v druhé polovici září 1936, neboť doba rozhodující pro založení zákonné domněnky podle § 163 obč. zák. plynula v souzeném případě od 1. srpna do 29. listopadu 1936 a že by žalující dítě hledíc na stupeň jeho vývinu v době zrození neb z jiných důvodů nemohlo pocházeti ze soulože vykonané koncem srpna neb počátkem září, nebylo ani tvrzeno. Za toho stavu věci není skutkový základ potřebný pro správné právní posouzení věci úplný a bylo proto napadený rozsudek zrušiti a vrátiti odvolacímu soudu k doplnění. Bude na něm, aby opětovným výsledkem nemanželské matky, a nedostačí-li mu ten, po případě výsledkem stran zjistil přesně, co se mezi nemanželskou matkou a žalovaným v jejím bytě odehrálo, k jakým pohlavním úkonům mezi nimi došlo, byl-li vykonán p o k u s o s o u l o ž — jak žalovaný sám připouští —, proč se tento pokus nezdařil, jak dalece došlo při tom k spojení neb aspoň dotyku pohlavních orgánů, a zda se tak stalo za okolností (ztopoření pyje), které nevylučovaly, třeba i jen částečný a stranami snad ani nezpozorovatelný výron semene a jeho vniknutí do pochvy nemanželské matky.

Jen takto doplněné řízení poskytne dostatečný a spolehlivý podklad pro závěr, lze-li to, co se mezi žalovaným a nemanželskou matkou sběhlo, podřaditi pod pojem soulože v širším smyslu, jak o ní bylo pojednáno, a zda tento pohlavní styk může založiti zákonnou domněnku § 163 obč. zák., při čemž ovšem odvolacímu soudu není bráněno v tom, aby si, bude-li míti pochybnosti, přibral z úřední moci (§§ 183 č. 4, 368 c. ř. s.) i lékaře znalce.